

L'ENTREVISTA DEL DIUMENGE »

«Voliem portar a la Cerdanya una cosa que no hi havia hagut fins llavors: formació de qualitat. Crèiem que la formació de qualitat es podria fer a l'estiu, perquè durant l'hivern tots anàvem molt atrafegats»

«En certa manera, ens sentim universitaris una setmana l'any, i això ens ve molt de gust»

«Altres universitats s'han posat en contacte amb nosaltres, però ens sentim molt còmodes amb la Ramon Llull i no tenim cap intenció de canviar, tot al contrari»

«De vegades, es fa demagògia sobre les universitats privades, però el que importa és la formació de qualitat»

«La fórmula màgica del grup que formem l'Aucer és la il·lusió»

MIQUEL SPA

» Francesc Armengol. President de l'Aucer i organitzador de la Universitat d'Estiu de la URL

per MIQUEL SPA

«La Cerdanya pot i ha de tenir mòduls universitaris»

En l'entorn rural de la Cerdanya, on els pilars de l'economia han estat tradicionalment la ramaderia i, més recentment, la construcció i els serveis, hi ha una entitat que des de fa deu anys promou la formació universitària. És l'Associació Universitària de la Cerdanya (Aucer), que per mitjà de la Universitat Ramon Llull s'ha projectat al país a través de la Universitat d'Estiu Ramon Llull de Puigcerdà, que també ha fet el desè aniversari el mes de juliol passat. A la Cerdanya, l'Aucer ha aconseguit elogis unànimes per la seva tasca. A l'ànima de l'Aucer hi ha Francesc Armengol, fundador i president...

-En l'embrió de l'Aucer, quan la van començar a crear, quina idea tenien al cap?

-Voliem portar a la Cerdanya una cosa que no hi havia hagut fins llavors: formació de qualitat. Crèiem que la formació de qualitat s'hi podria fer a l'estiu, perquè durant l'hivern tots anàvem molt atrafegats.

-També hi devia haver una certa nostàlgia per l'ambient universitari.

-Realment, no, però amb el grup que la muntem, des de l'inici que ens sentim universitaris mentre duren els cursos. Això sí que hem d'admetre que ens agrada. Això és el que ens uneix. El fet que durant una setmana vinguin professors que en els seus àmbits són primeres espases ens permet accedir a una cosa que des d'aquí seria molt

BIOGRAFIA. Va néixer a Puigcerdà l'abril del 1970. Després dels estudis de l'antic COU a l'institut Pere Borrell, va fer Enginyeria Tècnica de Telecomunicacions a La Salle. Posteriorment, va fer el projecte sobre acústica ambiental a Puigcerdà, en què va obtenir matrícula d'honor. Ara continua formant-se, a través de la UOC. És vicepresident de la Federació Catalana d'Esports d'Hivern i va ser el primer president de l'Aucer, càrrec que ha renovat. En l'àmbit professional combina l'empresa familiar de Puigcerdà amb la consultoria internacional d'empreses de joc

difícil. En certa manera sí que ens sentim universitaris una setmana l'any, i això ens ve molt de gust.

-En el camp de l'anècdota, expliqui'm el primeríssim embrió de l'Aucer...

-L'any 1997 vaig ser director dels campionats d'Espanya d'esquí universitari de Puigcerdà perquè era director d'esports d'hivern de la Universitat Ramon Llull, de la qual sóc titular. Em va trucar l'alcalde Carretero i em va preguntar si seria possible organitzar una universitat d'estiu a través de la

Ramon Llull. Jo li vaig «parlem-ne». Dos anys després vam convocar un esmorzar amb gent que crèiem que ho podria impulsar.

-Al començament de la Universitat d'Estiu, què havien calculat organitzar?

-Vam començar pensant que ens podríem agafar a una línia. Per exemple, la mediambiental o la del turisme, però ens vam adonar que no hi havia continguts per fer cursos sobre el mateix cada any. Vam començar amb dos cursos i 19 persones, però ja al segon any ens

vam proposar fer dos dies i tres cursos. Fins al tercer any no vam tenir tres dies i sis cursos. A partir del cinquè any ja vam fer cinc dies, i a partir d'aquí ja ens vam dir que fèiem Universitat d'Estiu a Puigcerdà.

-S'han interessat altres universitats per la vostra organització i per Puigcerdà?

-Sí, però nosaltres des del primer dia ens hem sentit molt còmodes amb la Ramon Llull. Vam contactar fàcilment amb Arquitectura de La Salle perquè n'era alumne i col·laborador. A més, en l'organització dels campionats universitaris d'esquí jo tenia l'opció de fer-los a Vaquèira o a La Molina. Com que jo tenia tots els contactes a la Cerdanya i l'Ajuntament de Puigcerdà ens va donar la petita subvenció que ens feia falta. Aquí va néixer la primera relació entre l'Ajuntament de Puigcerdà i la Ramon Llull. Ara som companys de viatge i s'ha creat molta confiança entre l'Ajuntament, la Ramon Llull i l'Aucer. No tenim cap intenció de canviar, tot al contrari.

-En aquest país es fa una certa demagògia al voltant del concep-

te d'universitat privada, que sovint es vol qualificar d'elitista...

-Sí, però crec que això ja s'està superant. La Ramon Llull es va crear amb la unanimitat de tots els grups del Parlament. La rectora forma part del Consell d'Universitat... Crec que ja s'ha diluït molt el concepte d'universitat privada. De vegades també és el joc polític d'alguns a qui interessa saber on van els seus diners, que van cap al sistema públic. El model de formació és el mateix arreu. És molt fàcil posar etiquetes, però l'important és la formació de qualitat.

-Com es manté a la Cerdanya un grup de persones actives durant deu anys, si ja és difícil fer-ho una setmana?

-Tenim una fórmula una mica màgica, que és la il·lusió que tenim tots de tirar-ho endavant. Per mantenir-ho cal que tots treballem amb rigor. Si no fos així es crearia el desànim més absolut. Però com que la il·lusió de l'any ens permet arribar a l'estiu per entregar una Universitat d'Estiu empaquetada que agrada molt i on participen

Passa a la pàgina següent >>>

» L'ENTREVISTA DEL DIUMENGE

ELS 4 CANTONS

-Tothom té el que es mereix?
-No.
-Quines són la seva millor qualitat i el seu principal defecte?
-El principal defecte, que sóc massa perfeccionista. La qualitat, que potser accepto delegar feines.
-La part del seu cos que li agrada menys?
-La panxa.
-Quants diners són un bon sou?
-El que et permeti fer allò que vols, potser uns 1.300 euros.
-Quin llibre li hauria agradat escriure?
-«20.000 leguas de viatge submarino», de Jules Verne.
-Triï una obra d'art...
-La Gioconda.
-Què compraria sense límit de diners?
-Alguna cosa immaterial. Alguna cosa que posés fi a la fam al món.
-En què és més expert?
-En la direcció de projectes.
-Déu existeix?
-Per a mi, sí.
-Què s'hauria d'inventar?
-Qualsevol cosa que d'una manera sostenible ens facilités la vida.
-Quin és el millor invent de

tots els temps?
-Cada temps ha tingut el seu invent, però en aquest temps el millor invent, com a mínim per a l'Aucer, ha estat el correu electrònic.
-Quin personatge històric o de ficció convidaria a sopar?
-Amstrong, l'astronauta, perquè ens expliqués què es veu des d'allà dalt.
-Completi la frase... La via és...
-La vida és meravellosa.
-Un matrimoni gai és com qualsevol altre?
-Segur que sí. Segur que es deuen barallar i estimar com qualsevol altre.
-Per naturalesa, la gent és bona, dolenta o regular?
-Crec que de naixement la gent és bona, però l'entorn de vegades les fa canviar.
-Fací un paradís amb tres ingredients.
-Les muntanyes, un riu i la seva gent... És a dir, la Cerdanya. Aquí ja tenim el paradís.
-Salut, diners i amor, en quins percentatges fan la felicitat?
-A veure, a veure... Perquè és clar que si no tens salut la resta no importa. Jo triaria el 50% de salut, el 40% d'amor i el 10% restant de diners.
-Un lema per a la seva vida?
-Viu i deixa viure.

MIGUEL SPA

Francesc Armengol als jardins de l'hotel del Prado de Puigcerdà

«Ara hem de passar un o dos anys consolidant el model actual d'una setmana de cursos. Si hem de fer dues setmanes, caldrà un nucli professionalitzat i que tothom hi estigui d'acord»

«El que diferencia la Universitat d'Estiu Ramon Llull de les altres és l'entorn, la varietat de temàtiques i el tracte personalitzat als alumnes»

«Sense ser prescriptors, hem de ser capaços d'ensenyar que existeixen els cursos universitaris»

«Els joves de la Cerdanya han de saber aprofitar aquesta aturada en la construcció per veure els valors reals de l'estudi»

«Ara que no hi ha bonança és quan hem de reflexionar què volem per al futur de la comarca. Ens mirem massa el melic»

>>> Ve de la pàgina anterior

370 alumnes i 800 persones en les activitats paral·leles, quan arribes a l'últim dia estàs cansat però molt content. Funcionem amb un mètode de màxima rendibilitat dels esforços que hi dediquem. Cadascú fa el que sap fer, però la il·lusió és bàsica. No ens entra gent jove, sinó gent nova.

-Quants són ara?
-Tenim una junta de 13 persones, però l'últim cens de col·laboradors és de 43 persones.

-La rectora de la Ramon Llull els va reptar de fer una Universitat d'Estiu de dues setmanes...

-Ara ens estem consolidant en els set dies. Si volguéssim anar a dues setmanes necessitariem una estructura diferent, amb un nucli professional. Ara per ara, el grup de gent que treballa per la il·lusió de fer-ho és qui ho dinamitza tot. Crec que ens queden un o dos anys de consolidar el model actual, i després ja ho veurem. Tothom hi hauria d'estar d'acord, l'Ajuntament, nosaltres i els patrocinadors.

-L'Aucer corre el risc de ser exclusivament la Universitat d'Estiu...

-Un dels reptes que tenim és organitzar més activitats durant la resta de l'any. Els cursos han permès donar-nos a conèixer, però ara també volem ampliar una activitat per trimestre i, com a novetat, amb un cicle de conferències Aucer. La primera la utilitzarem com a tancament acadèmic dels 10 anys d'Aucer, però en farem tres

cada any, i seran d'un nivell molt alt.

-Han pensat descentralitzar actes a la resta de la comarca?

-Sí, ens ho hem plantejat i, de fet, estem a punt de fer alguna coseta en algun altre municipi. El nom d'Aucer va ser el primer debat que vam tenir i vam quedar que havia de ser de la Cerdanya i no tan sols de Puigcerdà. Farem activitats en altres pobles, no tenim presses, però ho farem.

-Què diferencia la Universitat d'Estiu de Puigcerdà de les altres?

-L'entorn màgic, la proximitat a Barcelona, però també prou perquè ja t'hagi canviat el paisatge i també la varietat de temàtiques que tractem. També el tracte personal amb els alumnes. Nosaltres posem un membre de l'Aucer a cada curs, que té per missió cuidar tots els alumnes, especialment els de fora. Els preguntem com estan, on dormen i els mirem de mimar, i això als alumnes els agrada.

-Crec que gràcies a l'Aucer hi ha més joves de la Cerdanya que es decideixen per fer estudis universitaris?

-Sí, i també que hem aportat alumnes a la Ramon Llull, que l'hem donat a conèixer a la comarca.

-A Barcelona l'Aucer seria una entitat més, però en un entorn de muntanya una associació universitària té un paper diferent...

-Sense ser prescriptors, hem de ser una associació capaç d'ense-

nyar que tot això existeix. Als nostres cursos hi ha gent de la Cerdanya que ha pogut treure's els seus crèdits, i això és el primer èxit. Per tant, sense ser prescriptors, nosaltres hem d'ensenyar que aquest coneixement existeix i, sobretot, que titulats, com ho som els qui muntem la Universitat d'Estiu, a la Cerdanya es pot treballar. Hi ha molta gent que diu que en un entorn rural es treballa de qualsevol

nir de fora i s'ha instal·lat aquí per fer disseny gràfic. Ho envia tot per Internet. En molts camps la nostra comarca dona moltes sortides.

-Com veu els joves de la comarca ara que el negoci del totxo baixa?

-Ens hem de reconvertir. El jove de la Cerdanya té una oportunitat d'or, ara que hi ha una aturada, de veure els valors reals de l'estudi, que no ha de ser necessàriament

Puigcerdà?

-Sí, és possible. És difícil, però possible a través de mòduls universitaris temporals, sigui en el món sanitari, en el turístic o en un altre camp. Això sí que és possible i hem de lluitar per aconseguir-ho. Seria molt important per a la comarca.

-Com veu des de la seva perspectiva el futur econòmic de la comarca?

-Fa un any i mig li hauria dit que tot anava perfecte. Ara no ens podem queixar més que altres zones. El moment actual ens ha de permetre reflexionar. En èpoques de bonança la gent no pensa tant. Però ara és quan hem de dissenyar el que volem per a la Cerdanya.

-Costa molt unir la gent...
-Ens mirem massa el melic. Això ho fa el fet de ser comarca petita. Crec que hauríem de diversificar l'economia.

-A l'Aucer han aconseguit, si més no, no marcar-se políticament, que a la Cerdanya també és difícil...

-Sí, sempre hem tingut molt clar que no ens podem decantar per cap partit, tot i que a l'associació hi pugui haver gent d'un o altre partit.

-Li agradaria destacar algun aspecte que no hàgim tractat?

-Crec que hem de donar les gràcies a l'Ajuntament de Puigcerdà, al Consell Comarcal i a la Diputació de Girona, com també a les entitats privades que ens han ajudat des del patrocini. Gràcies.

INSEPARABLES

No cal anar gaire lluny per trobar un objecte especialment apreciat per Francesc Armengol. Es tracta d'un retolador Montblanc de punta fina que porta enganxat a la butxaca de la camisa. Fa vint anys que el porta, perquè li van regalar els seus pares quan en va fer divuit. Explica que li canvia la tinta puntualment per no deixar-lo d'usar. Amb aquest retolador ha fet exàmens i ha signat projectes importants

manera, però no és cert, o ho fem amb rigor o també fracassem.

-Hi ha mercat laboral a la comarca per a universitaris?

-Cada vegada més.
-En quins sectors?

-Gairebé en tots. Personal lliure del món de l'enginyeria pot treballar-hi. Avui dia Internet permet treballar des de qualsevol lloc. Tenim un company de l'associació que des de Bolvír treballa per a dues empreses americanes. Va ve-

universitari. Nosaltres continuem valorant molt la gent que va a estudiar a Barcelona, per això promovem el premi Aucer Vila de Puigcerdà al millor estudiant, però els joves que es vulguin quedar s'han de professionalitzar en una línia, sigui comerç, turisme... Creiem que la formació et permet posar-te en una posició per sobre del qui no la té.

-Troba que és possible estudis universitaris lectius presencials a